

να πορά (ε) μετὴν (σω) δησίν (ε) . ἔδραξέ (του) και
ταέδ (νο) σ (ε) το (του) διαμαίνε και παρὰ (ε) πασα
μία . και ἡ μεν πλατῆρα, ἔχρημα κερδὴ δοντ
και χαρδὴ τῆς ζωῆς του ανου, και ὑπαρῆς αἰώνι
ου . ἔτοιμας παντοτινῆς ^{φωπ} αν . ἡ δὲ γενε
ερατα, ἔχρημα παιεὶ νόσοις, ἀμὰ ἀπολαμ^α
ἀνα πασι και χαρδὴς ἀτελοτή τοις αἰων^ε
σοι ανου νου θασί ανλοι τον δυναμα ἐτω να και
θεο τον (μον) ανον, τον ο ποιον ενε χεισε μοι οτε
να τον σε (πα) σω και να τον φυλαω . αυτοι
Γαρ ο κς και θεο ημων ισχυε, με το ιδιον τα σομα
νου θ (ε) αν τον και παρακληθ και διδασει
παντας, και λεγα να ἀπεχουσιν ἀπο των
ερεων και μεμνησμεν ἐργων . και μεταβι
ολιγοι σε (τον) ακριβως του λοτοις τα θυο π
ου φυλαουσι . και λεγα αυτον ο δικμος . τι
απολωσαν τα χειρα σου θεο τον ανων και εσε
να θειη πλητικως ; λεγα αυτω ο ημελος .